

Op deze vroege woensdagochtend is de markt rustiger dan gewoonlijk. De meeste kinderen liggen waarschijnlijk nog te slapen, het is tenslotte zomervakantie. Dat geldt niet voor Jade en haar jongere broer, Mattijs. Hun vader wilde naar de zomerrommelmarkt in de stad en dus slentert ze nu traag achter hem aan. Jade woont met haar broertje en vader net buiten de stad, in een hoeve op het platteland. Haar moeder is gestorven toen ze nog klein was. Ze heeft weinig herinneringen aan haar, behalve dat haar moeder dol was op muziek. Ze dansten vroeger altijd op haar plaatjes.

‘Kijk toch eens, jongens! We zijn een van de eersten op de markt. De mooiste spullen liggen nog voor het oprapen!’ roept haar vader enthousiast uit, wijzend naar de verkopers van wie de meesten hun kraam nog aan het opstellen zijn. Jade geeuwt luidruchtig als reactie, waarop haar vader dan weer met zijn hoofd schudt. Jade wenste dat ze thuis was. Ze wil liever naar muziek luisteren op haar kamer, die uitpuilt van de oude platen. Met haar reusachtige verzameling zou ze dagenlang ongestoord muziek kunnen luisteren.

Jade houdt haar pas in en draait zich plotseling om naar het dichtstbijzijnde kraampje aan haar linkerkant. Een oude vrouw komt onmiddellijk naar haar toe, ze heeft wit haar, opgestoken in een strakke knot. Haar stem klinkt opgewekt. ‘Kijk rustig rond!’ roept ze vrolijk. Jade knikt vaag en laat haar blik over de verschillende voorwerpen dwalen. Een gegraveerd houten kistje trekt meteen haar aandacht. Ze steekt haar handen uit en pakt het op. De verkoopster staat plots naast haar.

‘Het is een muziekdoo! Handgemaakt, met gegraveerde bloemen erop. Heel waardevol, maar ik vraag er slechts zes euro voor,’ legt ze uit. Jade bekijkt de muziek-

doos en opent voorzichtig het deksel. Een prachtige melodie vult de zomerlucht. Jade houdt verrast haar adem in en onderscheidt onmiddellijk verschillende instrumenten: een piano, een trompet en een harp. Opeens slaat de vrouw het deksel hard dicht. 'Hé! Wat doet u nu?' vraagt Jade met luide stem.

'Je mag de melodie nooit laten eindigen!' waarschuwt de verkoopster. 'Als het liedje stopt, gebeuren er verschrikkelijke dingen.'

'Oh ja? Wat dan?' vraagt Jade nieuwsgierig.

'Daar kan ik niets over zeggen. Onthoud gewoon dat je de muziek nooit laat stoppen als je deze doos meeneemt,' antwoordt de vrouw ernstig.

‘Jade! Eindelijk, daar ben je!’ Jade draait zich om en ziet haar vader en broertje komen aanlopen. ‘Ik was bang dat je ons kwijt was!’

‘Het spijt me, papa, ik wilde je niet ongerust maken.’ Ze houdt de muziekdoos omhoog. ‘Zie je hoe mooi de schilderijen zijn? Er komt ook een schitterende melodie uit. Ik wil dit graag hebben.’

Haar vader glimlacht. ‘Ik dacht dat jij al deze spullen rommel vond?’ plaagt hij. Hij wendt zich tot de oude dame. ‘Hoeveel wilt u er voor, mevrouw?’

‘Tien euro alstublieft,’ antwoordt die. Jade kijkt de vrouw verbaasd aan, zij knipoogt snel en neemt het geld aan.

‘Dat is een mooie prijs, Jade!’ reageert haar vader. Jade grijnst.

Even later staat de muziekdoos op Jades bed. Ze doet hem niet open, maar bestudeert hem grondig. Wat kan hier nu gevaarlijk aan zijn, denkt ze. Uiteindelijk neemt ze het kistje voorzichtig in haar handen. Ze opent zachtjes het deksel en de muziek vult meteen de kamer. Wanneer het einde van het nummer aanbreekt, sluit ze snel de doos weer. Wat kan er nu eenmaal gebeuren, Jade? Je gelooft toch niet in de sprookjes van die oude vrouw, spreekt ze zichzelf streng toe. Ze opent de muziekdoos opnieuw, vastberaden om het muziekje te laten uitspelen. Ze sluit haar ogen, luistert aandachtig en denkt stilletjes: niet dichtslaan, niet dichtslaan. Het deuntje vertraagt en Jade weet dat het einde eraan komt. Plots wordt het stil in de kamer. De muziek is afgelopen.